

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6CoP/31/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5315210779
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5315210779.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Yvetty Dzugasovej a členov senátu JUDr. Jany Urbanovej a JUDr. Adriany Gallovej, v právnej veci manželky T. I., rod. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX, adresa na doručovanie: M. XXXX, zastúpenej zástupkyňou JUDr. Monikou Vakulovou, nar. XX.XX.XXXX, bytom M. R. D. XXXX, Q., proti manželovi I. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX, zastúpenému zástupkyňou PaedDr. Mgr. Vierou Morávkovou, nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XX, H., za účasti maloletého I. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, v konaní o rozvod manželstva a úpravu pomerov manželov k ich maloletému dieťaťu na čas po rozvode, o odvolaní manžela proti rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 4P/71/2015-63 zo dňa 23. februára 2016, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Čadca č. k. 4P/71/2015-63 zo dňa 23. februára 2016 vo výroku o výživnom maloletého I. I., nar. XX.XX.XXXX, mení tak, že manžel, t.j. otec je p o v i n n ý platiť výživné na maloletého I. vo výške 120,00 Eur mesačne vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám manželky, t.j. matky, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva.

Výroky rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 4P/71/2015-63 zo dňa 23. februára 2016, ktorým súd manželstvo účastníkov rozviedol, ktorým bola schválená dohoda rodičov o úprave výkonu rodičovských práv a povinností, o styku otca s maloletým dieťaťom a vo výroku o trovách konania vo veci rozvodu manželstva, zostávajú nedotknuté.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd podľa § 23 Zákona o rodine manželstvo účastníkov konania uzavreté dňa 29.10.2011, zapísané v knihe Matričného úradu Raková, zväzok 6, ročník 2011, strana 35, poradové číslo 19, rozviedol. Zároveň týmto rozsudkom podľa § 24 ods. 3 a § 25 ods. 1 schválil dohodu rodičov, podľa ktorej maloleté dieťa I. I. sa na čas po rozvode zveruje do výchovy a starostlivosti matky, ktorá bude maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok v bežných veciach. Otec má právo styku s maloletým I. každú párnú sobotu v čase od 10:00 hod. do 18:00 hod. a každú nepárnu nedeľu v čase od 10:00 hod. do 18:00 hod. Matka je povinná maloleté dieťa na styk pripraviť v stanovený čas v mieste svojho bydliska a otec je povinný maloleté dieťa matke vrátiť v stanovený čas v mieste bydliska matky. Keďže výška výživného medzi účastníkmi zostala sporná, súd podľa § 24 ods. 1 Zákona o rodine určil, že otec je povinný platiť výživné na maloletého I. vo výške 150,00 Eur mesačne vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred s tým, že sumu 30,00 Eur mesačne bude matka ukladať maloletému dieťaťu na samostatný účet alebo vkladnú knižku, ktoré dieťaťu zriadi a s tým, že matke uložil povinnosť tvoriť úspory dieťaťa v rovnakej výške 30,00 Eur mesačne ukladaním na účet alebo vkladnú knižku dieťaťa,

ktoré zriadi. Žiadnemu z účastníkov konania nepriznal súd právo na náhradu trov konania s poukazom na ust. § 144 O.s.p.

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že vzťahy medzi účastníkmi sú vážne narušené a trvalo rozvrátené tak, že manželstvo už nemôže plniť svoj spoločenský účel. Manželia neboli schopní konštruktívne riešiť spoločné problémy dohodou; priority problémy vznikali a spočívali v ľahkomyselnom prístupe manželov k inštitúcii manželstva. Takýto stav bol dlhodobý, výsledkom čoho je skutočnosť, že manželstvo neplní funkciu biologickú, intímnu, výchovnú, ekonomickú, nezabezpečuje zdravé rodinné prostredie. V nadväznosti na zistené skutočnosti súd ustálil, že príčinou rozvratu manželstva bol ľahkomyselný prístup obidvoch manželov k inštitúcii manželstva tak ako vyplýva z ust. § 1 Zákona o rodine.

3. Súd schválil dohodu rodičov o úprave výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode k maloletému I. ako aj dohodu o styku otca s maloletým dieťaťom, keďže táto dohoda je v záujme maloletého dieťaťa a túto navrhol schváliť aj kolízny opatrovník ako garant záujmov maloletého dieťaťa.

4. Samostatným výrokom okresný súd rozhodol o určení výživného pre maloleté dieťa, keď pri svojom rozhodovaní vychádzal z ust. § 62, § 63, § 65 ods. 1 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Pri rozhodovaní o výške výživného vychádzal zo skutočností, že maloleté dieťa je vo veku 4 rokov, navštevuje materskú školu a celkové potreby dieťaťa matka vyčíslila v sume 240,00 Eur (40,00 Eur škôlka, 50,00 Eur oblečenie a obuv, 10,00 Eur plienky, 30,00 Eur detská drogeria, 30,00 Eur hračky, 13,00 - 15,00 Eur lieky, 60,00 Eur výlety, 5,00 Eur čaje). Matka spoločne s maloletým I. býva v rodinnom dome s rodičmi a bratom, pracuje s priemerným mesačným čistým zárobkom 592,00 Eur, poberá prídavky na dieťa vo výške 23,00 Eur, uhrádza poplatok za materskú školu 30,00 až 40,00 Eur mesačne. Rodičom prispieva na plyn, energie a chod domácnosti približne sumou 100,00 Eur, zakupuje potraviny do domácnosti. Denne dochádza do zamestnania, cestuje osobným motorovým vozidlom, kde výdavky dosahujú výšku 50,00 až 60,00 Eur mesačne. Otec maloletého dieťaťa má stredoškolské vzdelanie, je vlastníkom rodinného domu, inú vyživovaciu povinnosť nemá. Vykonaným dokazovaním súd zistil, že otec pracuje v spoločnosti Klieštik, s.r.o., Čadca, kde dosahoval hrubý príjem v období júl 2015 sumu 115,70 Eur, august 2015 sumu 893,20 Eur, september 2015 sumu 532,75 Eur, október 2015 sumu 548,54 Eur, november 2015 sumu 567,58 Eur. Výšku uvedenej mzdy neprekročilo ani potvrdenie o zdaniteľných príjmoch zo dňa 31.01.2016. Rovnaký záver vyplýva aj z potvrdení o pracovnom príjme zamestnanca zo dňa 01.02.2016. Uvedené dôkazy o príjme sú priamymi dôkazmi preukazujúcimi príjem otca. Pokiaľ matka poukazovala, že príjem otca je vyšší, uvedené skutočnosti sa súdu nepodarilo preukázať, nebol zistený ani ďalší vedľajší príjem. Otec dochádza do práce denne, uhrádza plyn 80,00 Eur, elektrickú energiu 17,00 Eur, každý druhý rok vynakladá prostriedky na palivové drevo, platí poplatok za telefón 35,00 Eur, internet 11,00 Eur, hypotéku 108,00 Eur (zostatok 6.500,00 Eur). Je vlastníkom osobného motorového vozidla, na pohonné látky vynakladá 40,00 až 50,00 Eur mesačne. Otec sa s dieťaťom stretáva každý víkend, v sobotu a nedeľu od rána do večera, resp. aj cez týždeň podľa časových možností. Na výživu otec doposiaľ finančne neprispieval, príležitostne dieťaťu zakúpil obuv, oblečenie, lyže. Otec žije sám. Pri svojom rozhodovaní o výške výživného súd porovnal možnosti, schopnosti a majetkové pomery u oboch rodičov, prihliadol k odôvodneným potrebám maloletého I. a konštatoval, že vzhľadom na vek dieťaťa je primerané výživné v sume 225,00 Eur mesačne. Keďže obaja rodičia majú vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu a matka sa o dieťa osobne stará, z takto ustálenej výšky výživného súd určil ako vyživovaciu povinnosť otca sumu 150,00 Eur (2/3) a vo vzťahu k matke vo výške 75,00 Eur (1/3). Keďže suma 225,00 Eur presiahla čiastku 210,00 Eur, čo sú nevyhnutné náklady na výživu dieťaťa definované matkou, súdom určená suma má v sebe obsiahnutý aj prvok tvorby úspor podľa § 63 ods. 3 Zákona o rodine, a to vo vzťahu k obidvom rodičom, ktorých majetková úroveň je približne rovnaká. Súd teda určil, že vyživovacia povinnosť otca je 150,00 Eur mesačne, ale z tejto sumy je matka povinná 30,00 Eur mesačne ukladať maloletému dieťaťu na samostatný účet alebo vkladnú knižku ako úspory dieťaťa a rovnakú povinnosť vkladať úspory vo výške 30,00 Eur mesačne na samostatný účet alebo vkladnú knižku dieťaťa uložil aj matke. Takto určená vyživovacia povinnosť podľa názoru súdu rešpektuje aj § 62ods. 5 Zákona o rodine, teda že výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov.

5. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie manžel, t.j. otec maloletého dieťaťa, v ktorom sa domáhal jeho zmeny vo výroku o určení vyživovacej povinnosti tak, že mu bude uložená povinnosť platiť výživné na maloletého I. vo výške 100,00 Eur mesačne. Namietal, že pokiaľ

ide o otázku oprávnených potrieb maloletého, zo strany matky boli náklady vyčíslené nedbanlivo, z predložených dokladov nie je možné presne určiť pravidelné mesačné náklady a nepravidelné náklady a zároveň nie je možné odlíšiť základné potreby dieťaťa od jeho ďalších potrieb, ktoré majú byť odlišené z dôvodu, že súd má prihliadať aj na možnosti, schopnosti a majetkové pomery povinného. Povinnosťou matky bolo vyčísliť celkové mesačné náklady na dieťa, ktoré majú predstavovať všetky náklady (výdavky), ktorými sa majú zabezpečiť potreby dieťaťa ako napr. strava, škôlka, zdravotná starostlivosť, a ktoré sa započítavajú do mesačných nákladov na dieťa v celosti. Zároveň bolo potrebné odlíšiť nepravidelné platby ako napr. ošatenie, drogéria, ktoré sa rozpočítajú tak, aby bolo možné určiť ich výšku na jeden kalendárny mesiac. Výlety, športové aktivity a pod. sa považujú za nepravidelné platby, ktoré je možné uvádzať v prípade, že je v možnostiach a schopnostiach povinného rodiča uhrádzať aj takéto potreby dieťaťa. Ako správny hodnotil postup súdu, ktorý vychádzal z preukázaných príjmov otca avšak namietal, že pri matke súd vychádzal z hrubého príjmu avšak pri otcovi poukazoval na čistý príjem, čo však nezodpovedá údajom uvádzaným Sociálnou poisťovňou. Taktiež za nesprávne považoval to, že súd bral do úvahy príjmy matky maloletého za obdobie marec 2015 až december 2015 a u otca maloletého len za obdobie júl 2015 až november 2015, hoci súd mal k dispozícii prehľad o príjmoch od júla 2014 do novembra 2015. Tieto pochybenia súdu tak navýšili príjmy otca, nakoľko ak by súd postupoval rovnako pri oboch účastníkoch konania, tak priemerný príjem otca maloletého dieťaťa za rovnaké obdobie ako u matky maloletého predstavuje sumu 326,38 Eur, kým u matky maloletého je to príjem 734,38 Eur. Dal do pozornosti tiež, že maloletý I. dosiahne vek 4 rokov až v októbri 2016. Súhlasil s názorom súdu, že výživné vo výške 225,00 Eur ako celkové výživné na maloleté dieťa je suma nadštandardná. Nestotožnil sa však s názorom súdu, že vyživovacia povinnosť vo výške 150,00 Eur určená otcovi maloletého dieťaťa dostatočne zohľadňuje možnosti, schopnosti a majetkové pomery otca a zároveň aj matky, ktorej príjmy značne prevyšujú príjmy otca. Výraznejší rozdiel v príjmoch matky a otca vzniká aj v prípade, ak by súd u otca bral do úvahy len obdobie júl až november 2015, čo však nepovažuje za správne. V danej súvislosti poukázal na ust. § 63 ods. 3 Zákona o rodine, že tvorbu úspor je možné považovať za odôvodnenú iba vtedy, ak to odôvodňujú majetkové pomery povinného rodiča. Dal do pozornosti, že ak mal platiť časť výživného formou tvorby úspor, bolo potrebné zriadiť osobitný účet, ktorý má na tento účel zriadiť matka maloletého.

6. Manželka, t.j. matka maloletého dieťaťa vo vyjadrení k podanému odvolaniu žiadala rozsudok okresného súdu v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť. Nestotožnila sa s názorom otca, podľa ktorého výživné pre 4-ročné dieťa je primerané v sume 100,00 Eur. Súdom určená suma 150,00 Eur nie je nízka, no uvedené potreby pre 4-ročné dieťa ju v dlhodobom priemere nepochybne presahujú, čo je všeobecne známou skutočnosťou (škôlka, strava, hygiena, zdravotná starostlivosť, ošatenie, obuv, občasný darček či voľno-časové aktivity). Otec je vlastníkom nehnuteľnosti - rodinného domu, v ktorom žije sám. Oproti tomu matka žije v spoločnej domácnosti so svojimi rodičmi a dospelým bratom, kde má k dispozícii jednu izbu so spoločnou kuchyňou a spoločným sociálnym zariadením. Otec bol v roku 2015 aj v roku 2016 na lyžovačke v Dolomitoch, je vlastníkom trénerského preukazu, ktorý mu vytvára možnosti na zvýšenie si svojho príjmu. Z čias spolužitia má vedomosť o tom, že otec vykonával aj takúto podnikateľskú činnosť pre seba a za odplatu. Finančná situácia otca je teda lepšia, ako je prezentované vykazovaným príjmom. Maloletý I. navštevuje prvý rok materskú školu, slabá imunita sa podieľa na zvýšenej chorobnosti, a to najmä v zimných mesiacoch, z ktorého dôvodu rada by s ním vycestovala k moru, čím by sa výdavky na I. navýšili. Neobstojí odvolacia námietka otca, že súd nesprávne vyhodnotil začiatok a koniec období príjmov účastníkov konania. Okresný súd správne vzal za začiatok posudzovaného obdobia príjmu otca dieťaťa obdobie od júla 2015, kedy uzatvoril pracovný pomer so zamestnávateľom a jeho priemerný mesačný príjem je približne 597,00 Eur, pričom v predchádzajúcom období bol zamestnaný len na dohodu o pracovnej činnosti a jeho príjem v tom období dosahoval výšku 100,00 Eur mesačne. Práve hľadisko objektívnosti a spravodlivosti bolo kritériom určenia posudzovaného obdobia príjmu účastníkov konania.

7. Kolízny opatrovník maloletého dieťaťa vo vyjadrení k podanému odvolaniu žiadal rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť.

8. Vyjadrenie matky a vyjadrenie kolízneho opatrovníka k podanému odvolaniu bolo doručené otcovi dňa 02.09.2016, na ktoré do rozhodnutia odvolacieho súdu otec písomne nereagoval.

9. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) postupom podľa § 219 ods. 3 CSP v spojení s ust. § 378 ods. 1 CSP preskúmal rozsudok okresného

súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 65 CMP, pričom nie je viazaný odvolacími dôvodmi v zmysle § 66 CMP a rozsudok okresného súdu podľa § 388 CSP vo výroku o výživnom pre maloletého I. zmenil. Rozsudok okresného súdu vo výroku o rozvode manželstva a trovách konania vo veci rozvodu manželstva odvolaciemu prieskumu nepodlieha, keďže odvolaním bol napadnutý len výrok o výživnom pre maloleté dieťa. Rovnako nepodliehal odvolaciemu prieskumu výrok rozsudku okresného súdu, ktorým bola schválená dohoda rodičov o zverení mal. I. do osobnej starostlivosti matky, ako aj dohoda o styku otca s maloletým dieťaťom, keďže účastníci konania sa odvolania výslovne vzdali na pojednávaní dňa 23.02.2016 (§ 207 ods. 1 O.s.p., aktuálne ustanovenie § 122 CMP odvolanie nepripúšťa vo veci schválenej rodičovskej dohody).

10. Vzhľadom na to, že vec bola predložená krajskému súdu na rozhodnutie za účinnosti nových procesných kódexov (zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, zák. č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok) odvolací súd bol povinný pri svojom postupe aplikovať novú úpravu (§ 470 ods. 1 CSP a § 395 ods. 1 CMP) s tým, že účinky procesných úkonov súdu prvej inštancie ostali zachované (§ 470 ods. 2 CSP a § 395 ods. 2 CMP). Zároveň v ďalšej časti odôvodnenia krajský súd prispôbil terminológiu novej úpravy, ktorá reguluje konania v niektorých rodinno-právnych veciach (druhá časť CMP).

11. S konaním o rozvod manželstva je spojené konanie o úpravu pomerov manželov k ich maloletým deťom na čas po rozvode (§ 113 O.s.p. účinný v čase rozhodnutia okresného súdu, aktuálne § 100 CMP).

12. Podľa § 24 ods. 1 Zákona o rodine v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

13. Spolu s rozvodom manželstva rodičov maloletých detí musí súd vždy rozhodnúť tiež o výživnom pre dieťa na čas po rozvode. Zmyslom výživného je zabezpečiť prispievanie druhého z rodičov (ktorý sa o dieťa osobne nestará) na zabezpečenie potrieb dieťaťa. Výživné je opakujúce sa mesačné peňažné plnenie, ktoré má spotrebný charakter, a ktoré je povinný platiť rodič, ktorému dieťa nie je zverené do osobnej starostlivosti. Okrem bežného výživného (určeného na úhradu mesačných potrieb dieťaťa) môže tiež súd rozhodnúť o povinnosti niektorého rodiča prispievať na sporenie dieťaťa, ak to odôvodňujú pomery (výživné na tvorbu úspor § 63 ods. 3 Zákona o rodine). Na doplnenie považoval krajský súd za potrebné zdôrazniť, že Zákon o rodine (§ 62 a nasl.) upravuje základné pravidlá pre určenie výšky výživného na maloleté deti. Konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane maloletého dieťaťa, jednak na strane povinného rodiča. Podľa súdnej praxe pre určenie výšky výživného k maloletému dieťaťu sú rozhodujúce reálne zárobkové schopnosti a možnosti povinného rodiča, ktoré sú dané jeho subjektívnymi vlastnosťami (fyzickou zdatnosťou, zdravotným stavom, vzdelaním, pracovnými skúsenosťami), ale aj okolnosťami objektívneho charakteru, najmä existenciou pracovných príležitostí primeraných vlastnostiam povinného rodiča. Na stanovenie výšky výživného je potrebné skúmať majetkové pomery, životnú úroveň, počet iných vyživovacích povinností povinného rodiča. V zmysle § 75 ods. 1 veta druhá Zákona o rodine na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

14. Po preskúmaní obsahu spisu odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal vo veci samej (t.j. vo vzťahu k odvolaním napadnutému výroku o výživnom) dostatočné dokazovanie, skutočný stav zistil úplne a správne, avšak zo skutkových zistení vyvodil nesprávne právne závery, pokiaľ uložil otcovi ako aj matke povinnosť prispievať na výživu maloletého I. na čas po rozvode výživným vo forme tvorby úspor podľa § 63 ods. 3 Zákona o rodine.

15. V zmysle § 65 a § 66 CMP odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu. Odvolací súd tak pristúpil k preskúmaniu rozhodnutia súdu prvej inštancie vo vzťahu k odvolaním napadnutému výroku o výživnom, z ktorého zistil, že okresný súd v rozpore s ust. § 24 ods. 1 Zákona o rodine uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého dieťaťa matke (i keď len vo forme tvorby úspor vo výške 30,00 Eur), ktorej bolo

maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Takýto postup okresného súdu nemá oporu v citovanom ustanovení Zákona o rodine, pretože aj keď sú obaja rodičia výživou povinní, povinnosť prispievať na výživu maloletého dieťaťa (ktorého súčasťou môže byť aj tvorba úspor) možno uložiť len rodičovi, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti.

16. Pri určení výšky výživného na maloletého I. odvolací súd prihliadol na potreby maloletého dieťaťa spojené s jeho vekom, t.j. s návštevou materskej školy a tiež prihliadal na zárobkové možnosti, schopnosti ako aj majetkové pomery oboch rodičov. V súčasnosti, po rozvode manželstva, rodičia maloletého I. nežijú v jednej domácnosti, otec žije sám v rodinnom dome, matka býva v spoločnej domácnosti so svojimi rodičmi, ktorým prispieva na vedenie domácnosti. Pokiaľ ide o bežné životné náklady rodičov, odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na dokazovanie vykonané okresným súdom a podrobne uvádzané v odôvodnení napadnutého rozsudku. Z dokazovania súdu prvej inštancie je nesporným, že otec do júla 2015 mal pravidelný príjem z dohody o pracovnej činnosti v spoločnosti Klieštik, s.r.o., kde čistý príjem dosahoval výšku 104,66 Eur. Dňa 26.07.2015 otec uzatvoril so spoločnosťou Klieštik, s.r.o. pracovnú zmluvu a ako zamestnanec za obdobie od augusta 2015 do decembra 2015 dosiahol čistý priemerný mesačný zárobok vo výške 493,47 Eur. V nadväznosti na uvedené zistenia bolo následne dôvodné vychádzať z príjmu otca dosahovaného v riadnom pracovnom pomere a ani odvolací súd nepristúpil k vyčísleniu zárobku otca zahŕňajúceho aj obdobie, v ktorom pracoval len na dohodu, pretože takýmto spriemerovaním zárobku otca za celý rok 2015 by došlo ku skresleniu zárobkových možností otca pre účely výživného pre maloleté dieťa. Otec inú vyživovaciu povinnosť okrem maloletého I. pochádzajúceho z manželstva nemá, nemá zvýšené výdavky v súvislosti so zhoršeným zdravotným stavom, uhrádza bežné životné náklady. Odvolací súd dáva do pozornosti, že matka aj keď má vyšší príjem ako otec (čistý príjem za obdobie marec až december 2015 vo výške v priemere 592,00 Eur) v žiadnom prípade nie je schopná sama uhrádzať všetky náklady na maloletého I.. Navyše o dieťa sa osobne stará a zo svojich príjmov ako aj naturálnou formou spláca časť svojej vyživovacej povinnosti voči maloletému dieťaťu. Náklady na výživu dieťaťa s pribúdajúcim vekom budú narastať, pribudnú výdavky v súvislosti so záujmovou činnosťou ako aj s nástupom do základnej školy, a preto v aktuálnom období, vzhľadom na príjmové pomery a životnú úroveň otca, nie je možné stanoviť výživné aj vo forme úspor. Tak ako bolo spomínané vyššie, vzhľadom na spotrebný charakter výživného, odvolaciemu súdu javila sa primeraná výška výživného na maloletého I. v sume 120,00 Eur mesačne. Takto určené výživné zohľadňuje všetky zákonné kritériá rozhodujúce pre určenie výšky výživného pre maloleté dieťa, a preto z dôvodov uvedených vyššie, odvolací súd zmenil rozsudok okresného súdu vo výroku o výživnom pre maloleté dieťa.

17. V časti nenapadnutej odvolaním zostal rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý.

18. O trovách konania rozhodol krajský súd v súlade s ust. § 396 ods. 1, 2 CSP a § 52 CMP.

19. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania. (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu. (§ 77 CMP)

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti / Exekučný poriadok/ a o zmene a doplnení ďalších zákonov).

Ak sa jedná o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia

domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na výkon rozhodnutia vo veciach maloletých podľa § 370 a nasl. CMP.